

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 18. januara 2013. god.
Br. ref.: RK362/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

Slučaj br. KI101/12

Podnosilac

Arianit Dyla

**Ocena ustavnosti odluke Vrhovnog suda, Pzd. br. 42/2012, od 18. juna 2012.
god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija.

Podnosilac

1. Zahtev je podnet od strane g. Arianit Dyla iz Đakovice (Podnosilac).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava odluku Vrhovnog suda, Pzd. br. 42/2012, od 18. juna 2012. god., koju je podnosilac zahteva primio neodređenog dana.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva traži da Ustavni sud Republike Kosovo (u daljem tekstu: "Sud") oceni ustavnost odluke Vrhovnog suda, kojom su njegova prava zagantovana članom 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava i članom 6 [Pravo na pravično suđenje] Evropske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: "EKLJP") navodno bila prekršena.
4. Štaviše, podnosilac zahteva traži da Sud uvede privremene mere "[...] odlaganja početka služenja zatvorske kazne dok Ustavni sud Republike Kosovo ne odluči u vezi ovog zahteva." Podnosilac zahteva ne pruža nikakve dodatne argumente zašto bi Sud trebalo da uvede privremene mere.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 22 i 27 Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god., (br. 03/L-121), (u daljem tekstu: "Zakon") i pravilu 54, 55 i 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: "Poslovnik o radu").

Postupak pred sudom

6. Dana 18. oktobra 2012. god., podnosilac zahteva je podneo podnesak Sudu.
7. Dana 31. oktobra 2012. god., predsednik je imenovao sudiju Almiro Rodrigues kao sudiju izvestioca i veće za razmatranje sastavljen od sudija Snezhana Botusharova (predsedavajući), Ivan Čukalović i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 13. novembra 2012. god., Sud je obavestio Vrhovni sud Republike Kosovo o podnošenju zahteva.
9. Dana 11. decembra 2012. god., Sud je obavestio Državnog javnog tužioca u vezi sa zahtevom.
10. Dana 18. janura 2013. god. Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučio Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 18. maja 2010. god., Opštinski sud Đakovice je proglasio podnosioca zahteva krivim da je izvršio krivično delo iz člana 253 (1.1) u vezi sa članom 23. Privremenog krivičnog zakonika Kosova (u daljem tekstu, "PKZK"), i osudio ga na šest (6) meseci zatvora (Presuda P. br. 566/2005). Opštinski sud je zaključio da "*Drugoptuženi Arianit Dyla tokom sudskog pretresa i u svojoj završnoj reči na dobrovoljan način, znajući unapred posledice, izjavljuje da priznaje krivicu za krivično delo koje mu se stavlja na teret i od Suda traži da mu izriče blažu kaznu.*" U nastavku je naveo da "*Ovo činjenično stanje Sud je potvrdio na osnovu dobrovoljnog priznavanja krivice od*

strane optuženih B.S. i Arianit Dyla, i na osnovu drugih podnetih dokaza u predmetu. Sud je takođe na poseban način cenio odbranu drugooptuženog Arianit Dyla, koji je priznao krivično delo za koje je optužen, međutim priznavanjem krivičnog dela ne znači da se isti oslobađa krivice.”

12. Dana 31. oktobra 2011. god., Okružni sud u Peći (Presuda Ap. br. 87/2010) je odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdio je presudu Opštinskog suda u Đakovici.
13. Podnosilac zahteva je podneo zahtev Opštinskom sudu u Đakovici da odloži izvršenje kazne.
14. Dana 12. decembra 2011. god., Opštinski sud u Đakovici (Odluka Esp. br. 405/2011) je naredio podnosiocu zahteva da podnese dokaze zbog teške akutne bolesti i da podnese izveštaj u vezi sa njegovim zdravstvenim stanjem, izdat od strane Zdravstvene institucije gde se on leči, u roku od 8 dana.
15. Dana 27. decembra 2011. god., Opštinski sud u Đakovici (Odluka Esp. br. 405/2011) je odbio zahtev za odlaganje izvršenja kazne.
16. Dana 24. januara 2012. god., Okružni sud u Peći (Odluka Pn. br. 09/12) odbija kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrđuje odluku od 27. decembra 2012. god. Opštinskog suda. Okružni sud je utvrdio da podnosilac zahteva nije podneo dovoljno dokaza koji bi dokazali navod da boluje od bolesti.
17. Dana 30. januara 2012. god., Vrhovni sud (Presuda Pkl. br. 134/2011) je odbio kao neosnovan zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti protiv presude Opštinskog suda u Đakovici od 18. maja 2010. god. Vrhovni sud zaključuje “ *Iz zapisnika glavnog pretresa i iz same prvostepene presude se vidi da je predmet sudilo sudsko veće sačinjeno od jednog sudije (Hilmi Hoxha) i dvojice sudija porotnika Ismet Kendusi i Nazmi Qafani što je u potpunom skladu sa odredbom člana 22. stav 1. Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova, takođe ne stoji navod o održavanju sudskog pretresa bez njegovog prisustva i prisustva njegovog branioca, jer (uvek pozivajući se na predmetne spise odnosno na zapisnik sa glavnog pretresa) iz kojeg se vidi da je Arianit Dyla izjavio da je na doborovoljan način znajući za posledice takvog postupka priznao krivicu i sud nalazi da su ispunjeni svi uslovi iz člana 315. stav 1. PZKPK o priznavanju krivice od strane okrivljenog, stoga je glavni pretres u skladu sa članom 359, stav 5 PZKPK.”*
18. Dana 18. juna 2012. god., Vrhovni sud Kosova (Odluka Pzd. br. 42/2012) je odbio kao neosnovan zahtev podnosioca za ublažavanje kazne. Sud je zaključio da “ *Okolnosti koje je sada predstavio u zahtevu za vanredno ublažavanje kazne, da je teškog zdravstvenog stanja i da je pod stalnom terapijom je nova okolnost koja je nastala nakon donošenja presude, ali nije takve prirode da bi opravdala vanredno ublažavanje kazne“.*

Navodi podnosioca

19. Podnosilac zahteva navodi sledeće:
 - a) “*Presude sadrže suštinske krivične povrede koje su relevantne u ovoj fazi postupka, odnosno povrede krivičnog zakona iz člana 451. st. (1), tačka 1) ZKPK, suštinske povrede zakona o krivičnom postupku iz člana 403. stav 1. ZKPK-a i drugih povreda odredaba krivičnog postupka kada takve povrede imaju uticaja na zakonitost sudske odluke, u smislu člana 451. stav (1), tačka 3) ZKPK-a.”*

- b) „Pre svega u prvom stepenu po ovom pitanju sudio je sudija pojedinac.”
- c) *“Inače, sednica veća je održana bez mog prisustva i prisustva mog branioca. Značajno je što je održana bez mog prisustva i na osnovu toga uskraćeno mi je pravo na odbranu.”*
- d) *“Sud nije izveo nijedan dokaz.”*
- e) *“Sud je bio obavezan da utvrdi i pojedinačne radnje svakog optuženog zasebno.”*
- f) *“Količina navodno ukradene robe opisane u izreci presude nije utvrđena.”*
- g) *„Vrhovni sud Kosova je u presudi Pzd. br. 42/2012 od 18.06.2012. god. odbio njegov zahtev i nije pružio potrebne razloge kako bi se ova presuda tretirala na korektan i pravedan način.”*

Prihvatljivost zahteva

- 20. Sud može samo da odluči o prihvatljivosti zahteva, ukoliko podnosilac pokaže da je on/ ona ispunio sve potrebne uslove za prihvatljivost koji su predviđeni Ustavom i koji su dalje navedeni u Zakonu i Poslovniku o radu.
- 21. Kao što je gore navedeno, 30. januara 2012. god. Vrhovni sud je odlučio da *“ Iz zapisnika glavnog pretresa i iz same prvostepene presude se vidi da je predmet sudilo sudsko veće sačinjeno od jednog sudije (Hilmi Hoxha) i dvojice sudija porotnika Ismet Kendusi i Nazmi Qafani što je u potpunom skladu sa odredbom člana 22. stav 1. PZKPK, takođe ne stoji navod o održavanju sudskog pretresa bez njegovog prisustva i prisustva njegovog branioca, jer (uvek pozivajući se na predmetne spise odnosno na zapisnik sa glavnog pretresa) iz kojeg se vidi da je Arianit Dyla izjavio da je na doborovoljan način znajući za posledice takvog postupka priznao krivicu i sud nalazi da su ispunjeni svi uslovi iz člana 315. stav 1. PZKPK o priznavanju krivice od strane okrivljenog, stoga je glavni pretres u skladu sa članom 359, stav 5 PZKPK.”*
- 22. Dana 18. juna 2012. god., Vrhovni sud je takođe odlučio da *“Okolnost koju je sada predstavio u zahtevu za vanredno ublažavanje kazne, da je teškog zdravstvenog stanja i da je pod stalnom terapijom je nova okolnost koja je nastala nakon donošenja presude ali nije takve prirode da bi opravdala vanredno ublažavanje kazne.”*
- 23. U tom pogledu, Ustavni sud Kosova nema apelacionu nadležnost i ne može intervenisati prema teoriji da su ti sudovi doneli pogrešnu odluku ili netačno procenili činjenice. Uloga Ustavnog suda je jedino da obezbedi poštovanje Ustavom zagwarantovanih prava i drugih pravnih sredstava te stoga ne može delovati kao sud četvrtog stepena (*vidi Slučaj br. KI 07/09, Demë Kurbogaj i Besnik Kurbogaj protiv Vrhovnog suda Presuda Pkl. br. 61/07 od 24. novembra 2008. god. i Presuda Vrhovnog suda Ap. br. 510/2007 od 26. marta 2008. god., Rešenje o neprihvatljivosti od 19. maja 2010. god.*).
- 24. Uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantne propise oba procesnog i materijalnog prava (*vidi mutatis mutandis, Garcia protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I*).
- 25. Sud može samo da razmatra da li su postupci uopšteno, gledano u celini, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (*vidi između ostalih*

izvora, Izveštaj Evropske Komisije za ljudska prava u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, App. br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.).

26. U ovom slučaju, podnositelj zahteva se jednostavno ne slaže sa nalazima sudova u vezi sa slučajem i ukazuje na neke zakonske odredbe Ustava i PZKPK kao da su bile prekršene osporenom odlukom (Presuda Pzd. 42/2012) Vrhovnog suda.
27. Naime, podnositelj zahteva nije objasnio kako je i zašto Vrhovni sud prekršio njegova prava i izvršio kršenje odredaba PZKPK.
28. Sve u svemu, podnositelj zahteva ne pokazuje da je postupak pred Vrhovnim sudom na bilo koji način bio nepravedan ili dotaknut proizvoljnošću (vidi mutatis mutandis, Shub protiv Litvanije, ESLJP Odluka o prihvatljivosti Zahtev br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
29. Pravilo 36 (2) d) Poslovnika o radu predviđa da "Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi (...) da podnositelj zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju".
30. Stoga, uzimajući u obzir navedene okolnosti, proizilazi da podnesak o navodnim kršenjima mora biti odbijen kao očigledno neosnovan.

Zahtev za uvođenje privremenih mera

31. Član 27. Zakona, a posebno pravilo 54 (1) Poslovnika o radu predviđa da "Uvek kada upućivanje nije rešeno pred Sudom i kada Sud nije presudio o merodavnosti predmeta, strana može zahtevati uvođenje privremenih mera".
32. Međutim, imajući u vidu da je podnesak proglašen neprihvatljivim, podnositelj zahteva nema pravo na osnovu pravila 54 (1) Poslovnika o radu da zahteva uvođenje privremene mere.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 27. Zakona, pravilom 36 (2.d), pravilom 54 (1) i pravilom 56 (2) Poslovnika o radu, 18. januara 2013. god., jednoglasno je

ODLUČIO

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenu meru;
- III. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona o Ustavnom sudu; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani